niet weer gebeuren [fol. 1459] en is, voornamelijk voor de gekleurde doeken, verboden. Evenals het bestuur in zijn brief van 19 december 1764 is men er zeer ontevreden over dat er te Sadras op de bestelling voor 1764 wel 336 pakken te weinig zijn geleverd. De opperhoofden werd bevolen hun plicht te doen en dit te verbeteren. Men is het er mee eens dat het bestuur volgens zijn brief van 28 juli 1764 het bestuur te Palicol heeft geschreven, dat het het voorstel goedkeurt om kooplieden die anderen opruiien, voordraagt tot uitsluiting van de handel en daarbij ter vervanging andere kooplieden noemt. De ondervinding leerde meermaals [fol. 1460] dat des te meer kooplieden en participanten er voor leverantie worden toegelaten, er des te minder wordt ontvangen. Dit dient men in het oog te houden en er naar te handelen. Volgens de brief van 14 oktober 1764 was de schuld van de kooplieden en wassers per eind februari 1764 nog f 29.040,-. Het bestuur zag geen problemen dat die bij het eind van de leverantie niet zou worden afgelost, maar in de volgende brief van 19 december werd daar niet meer over gesproken. In dezelfde brief werd bericht dat kooplieden te Jagannathpur de uit Batavia bestelde 53 corge fijn gebleekt extra soort Masulipatnams guinees niet voor een lagere prijs wilden leveren. [fol. 1461] Ze wensten de prijs die de opperhoofden privé hadden toegestaan voor wat in 1763 met de Sloterdijk naar Batavia was gezonden. Wat ze boven de door het bestuur vastgestelde prijs hebben betaald, is hun ter vergoeding opgelegd. De kooplieden accepteerden de deze maal aangeboden verhoging niet en kregen daarop de eerdere verhoging zonder dat het bestuur dat had goedgekeurd. Het bestuur is opgedragen om wat de opperhoofden te Jagannathpur teveel hebben betaald door hen direct in de kas te laten storten en hen duidelijk te maken dat, als ze wederom de vastgestelde prijzen verhogen, maatregelen tegen hen zullen volgen om hen te doen gehoorzamen. Daar het fijn guinees, omdat het te duur is, niet kan worden afgezet, is bevolen niet meer dan wat al werd ontvangen in te kopen, zelfs als de bestelling nog niet geheel is uitgevoerd. Uit de brief van 14 oktober 1764 [fol. 1462] bleek ook dat het bestuur ontevreden was dat er met het schip uit Bengalen uit Jagannathpur maar 350 pakken textiel waren verzonden. Het is opgedragen om de opperhoofden daar aan te sporen tot meer ijver en het verhogen van de prijzen nogmaals te verbieden, daar dit er maar toe leidt dat er nogmaals verhoging wordt geëist. Immers uit de brief van 19 december 1764 bleek dat er voor gewoon fijn, tweede en derde soort, en eveneens voor de oude Compagnies soorten en gewoon guinees meer was betaald en voor het corge hollands fijn guinees wat minder. Hoezeer men ook tegen prijsverhoging is, werd om redenen door het bestuur aangevoerd en omdat de dienaren ter plaatse verzekerden dat zonder dat de handel geheel zou stagneren, werd de prijsverhoging voor de eerstgenoemde textiel geaccepteerd. [fol. 1463] Men verwacht dat het bestuur goed let op mogelijkheden de prijzen te verlagen.)

Voor het overige hebben wij als een goede zaak aangemerkt dat de Masulipatnamse, zoowel als de Jaggernaykpoeramse cooplieden ieder op hunselfs in 't jentiefs met den anderen een verband aangegaan hadden, niet alleen tot de leverantie van de haar toebedeelde lijwaten, maar ook ter voldoening hunner gesamentlijke debet, onder aanmerking dat men in de presente netelige omstandigheden van tijd en zaken niet te voorzigtig kan zijn, en dus alle mogelijke middelen dient uyt te denken en in 't werk te stellen om de Maatschappij voor schade te bevrijden.

(Men is er ontevreden over dat er door onoplettendheid van de opperhoofden op de inkoop te Bimlipatam 67 pakken salempuris voor Nederland ontbraken, of liever dat niet tijdig is gerapporteerd dat de kooplieden weigerden die te leveren. [fol. 1464] Een besluit is uitgesteld totdat de naar Bimlipatam gezonden gecommitteerden hun verslag hebben ingediend. Dit betreft ook een besluit over het verzoek van het bestuur in de brief van 14 oktober 1764 na te laten om het verantwoordelijk te houden voor het niet innen van een aan de gewezen residenten Pieter Abrahamsz. Bronsveld en Jan Visser opgelegde vergoeding. Wel is bevolen dit voor het vertrek van Christiaan van Teylingen te regelen, tenzij er goede redenen werden gegeven om hier vanaf te zien. Ook is gevraagd na te gaan of er nog iets